

UCHWAŁA NR 10
RADY MIEJSKIEJ W MIĘDZYZRZECZU
z dnia2017 r.

w sprawie
rozpatrzenia skargi na Burmistrza Międzyrzecza

Na podstawie art. 223 § 1 i art. 229 pkt 3 w związku z art. 227 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz.U. z 2016 r. poz. 23 z późn. zm.)

uchwała się, co następuje

§ 1. Rada Miejska w Międzyrzeczu po rozpatrzeniu skargi Wspólnoty Mieszkaniowcj ul. Waszkiewicza 48 z dnia 2 stycznia 2017 r. na Burmistrza Międzyrzecza uznaje skargę za bezzasadną.

Jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg, organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności wójta (burmistrza lub prezydenta miasta) i kierowników gminnych jednostek organizacyjnych jest rada gminy (art. 229 pkt 3 Kpa).

W świetle art. 227 Kpa przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nie należyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw.

Skargę w imieniu Rady badała Komisja Rewizyjna i jej ustalenia Rada przyjmuje za własne.

Na posiedzeniu Komisji Rewizyjnej w dniu 23 stycznia 2017 r. w imieniu Burmistrza Międzyrzecza wyjaśnienia złożył Sylwester Suchowski – kierownik Wydziału Realizacji Inwestycji oraz skarżący: przedstawiciele Wspólnoty Mieszkaniowcj ul. Waszkiewicza 48 – * * * - członek Zarządu i * * * - członek Wspólnoty.

Po zapoznaniu się z dokumentami i wysłuchaniu wyjaśnień obu stron stwierdzono, że zarzut biurokratycznego działania jest bezpodstawny, gdyż Gmina dążyła do rozwiązania problemu. Brak oddzielnego przyłączenia klatki B do sieci wynikał nie ze złej woli inwestora, ale z braku jego wiedzy o takim przyłączy (brak naniesienia przyłącza na mapach). Gdy okazało się, że klatka B nie jest przyłączona do kanalizacji, wykonano wpięcie przyłącza sanitarnego klatki B do przyłącza sanitarnego klatki A, która posiadała podłączenie do głównej sieci kanalizacyjnej. Takie rozwiązanie było podyktowane względami technicznymi i ekonomicznymi. Nie uzyskano jednak wymaganego prawem spadku normatywnego tj. minimum 1,5 %. Po roku od realizacji inwestycji pojawił się problem niedrożności kanalizacji sanitarnej w klatce B. W wyniku interwencyjnego usuwania zatoru MPWiK ustaliło przy pomocy kamer, że ta część wewnętrznej kanalizacji sanitarnej (pod posadzką piwnicy) była niedrożna z powodu zatkania tłuszczem. MPWiK zgłosiło administratorowi budynku tj. MIBS Sp. z o.o. konieczność czyszczenia instalacji wewnętrznej. Należy zaznaczyć, że za stan techniczny odpowiada właściciel budynku,

* wykreślenie: imienia i nazwiska

w związku z ustawą o ochronie danych osobowych
(j.t. Dz.U. z 2014 r., poz. 1182 ze zm.)

INSPEKTOR

Marcin Rzepa

o czym informował Wspólnotę Mieszkaniową Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Międzyrzeczu.

MPWiK jako eksploatujący sieć kanalizacji sanitarnej przy ul. Waszkiewicza ustalił alternatywne warunki przyłączenia, wskazując jako miejsca, do których może być przyłącze wpięte: studzienkę kanalizacji sanitarnej przy ul. Waszkiewicza, a drugą studzienkę na przyłączy kanalizacji sanitarnej z klatki A. Ponieważ rzędne dna obu wskazanych przez MPWiK studni są podobne (różnica jedynie 4 cm) – zlecono dokonanie przyłącza z klatki B do studzienki na przyłączy z klatki A, gdyż w ten sposób nie było potrzeby wejścia w pas drogowy i ponoszenia wyższych kosztów przyłączenia do kanalizacji bezpośrednio w drodze oraz ewentualnego uszkodzenia nawierzchni drogi, która jeszcze jest na gwarancji. W tym wypadku, z uwagi na usytuowanie sieci sanitarnej po drugiej stronie drogi (patrząc od strony budynku nr 48) oraz istniejące uzbrojenie w tej drodze, przyłączenie klatki B do kanalizacji w drodze metodą bezwykopową t.j. bez naruszenia nawierzchni jezdni jest niemożliwe.

Z uwagi na rzędne wewnętrznej kanalizacji sanitarnej wychodzącej z budynku (klatka B) niemożliwym było zachowanie normatywnego spadku. Aby ten stan poprawić należałoby podnieść tzw. leżaki na rzędną umożliwiającą osiągnięcie wymaganego spadku. W tym celu Gmina zarezerwowała środki w budżecie i zleciła wykonanie dokumentacji projektowej oraz robót budowlanych. Wspólnota jednakże nie wyraziła zgody na to.

Wobec powyższego Gmina odstąpiła od wszelkich robót i rozwiązano umowę z wykonawcą.

Podniesione w skardze zarzuty okazały się – w ocenie Rady – niezasadne. W toku całego postępowania Burmistrz podejmował różne działania, ale nie satysfakcjonowały one Wspólnoty. Skoro Wspólnota nie wyraża zgody na zaproponowane działania, to nie można czynić Burmistrzowi zarzutu, że nie odtwarza starego przyłącza. Z jednej strony Wspólnota domaga się, aby problem ten rozwiązać, zaś z drugiej strony uniemożliwia podjęcie odpowiednich działań. W świetle powyższego skarga jest niezasadna.

Nie oznacza to jednak, że nie istnieje problem do rozwiązania. Należy tu zacząć od przedstawienia Wspólnotcie pisemnej propozycji rozwiązania zaistniałego problemu oraz od zgody Wspólnoty na planowane działania wyrażonej w uchwale. Dopiero po uzyskaniu zgody Wspólnoty i zabezpieczeniu środków w budżecie Gmina będzie mogła przystąpić do realizacji tego zadania.

§ 2. Powiadomienie skarżącego o sposobie załatwienia skargi powierza się Przewodniczącej Rady Miejskiej w Międzyrzeczu.

Przewodnicząca Rady Miejskiej

Maria Kijak

Brak zastrzeżeń pod względem
formalno-prawnym

7.02.2017
Stanisław Flis
RADCA PRAWNY